

кривы, а ны стражж-тж не напушамы, отговори глава-та имъ.

— Не напушамы! повторихж сичкы.

— Мило ми к за васъ, юнаци, але що да чинимъ? ваши-тѣ думы сж правы и почетны.

Князь Святославъ заповѣда да отворижть терем-атъ, и Маврень обади на жены-тѣ главаревы, че тѣ сж ослободены, и можть да излѣзжть отъ тѣмницж-тж.

— Азь тука не сѣмъ въ робство, отговори сѣка отъ тѣхъ, азь мѣжа си не напушамъ, ако ли пакъ ищете да ны убикте, то к ваша воля.

— Много дивны хора, каза Маврень, дагы оставимъ и да излѣземъ по-скоро, доде не сж прѣварили отъ нѣкож кулж на помощь.

Качихж Райнж на конь, отъ кднж-тж странж врѣвѣше Святославъ, отъ другж-тж Боланъ.

Воиска-та излѣзе подирь князь-атъ, а нѣкой-си останжжж назадъ, за да забранижть пжть-атъ, ако бы дагы погнижть отъ задѣ.

Кога излѣзохж на пжть, Райна разбра и за братина-та си и за Прѣславъ.

— Кждѣ отхождамы ны сега? попыта тя.